

N:o 61.

Af herr **C. G. Thor**, om visst vilkor vid beviljande af anslaget till understöd åt lägre tekniska yrkesskolor m. m.

På extra ordinarie staten för åttonde hufvudtiteln har under en följd af år varit uppfördt ett anslag å 35,000 kronor till understöd åt lägre tekniska yrkesskolor och till bestridande af kostnaden för deras inspektion; och jemväl för innevarande år har Kongl. Maj:t uti statsverkspropositionen äskat ett lika stort anslag för samma ändamål. För åtnjutande af understöd från detta anslag har dock uppställts såsom vilkor, att bidraget icke finge öfverstiga hvad *vederbörande kommun* i kontant tillsköte för skolan.

Detta vilkor är dock af beskaffenhet att göra det hardt när omöjligt för å *landsbygden* befintlig yrkesskola att erhålla understöd, ty under det att statskommunerna ofta, af helt naturliga skäl, bidraga till dylika yrkesskolor, lemna deremot landskommunerna sällan om någonsin anslag till sådana. Deremot har det på senare tiden allt oftare förekommit, att vid bruk, sågverk och andra större industriella etablissement dessas egare och andra för arbetarnes och deras barns utbildning intresserade personer upprättat och anslagit medel till dylika skolor.

Men dessa hafva, till följd af bestämmelsen att *vederbörande kommun* skulle tillskjuta medel, icke kunnat komma i åtnjutande af statsunderstöd.

Detta innebär en verklig orättvisa mot dessa skolor — en orättvisa, som efter all sannolikhet icke varit afsedd, emedan man på den tid detta anslag första gången lemnades ännu icke tänkt sig att dylika skolor kunde erhålla understöd, förutom af staten, annat än af kommuner.

Under erinran om den stora vigten för samhället, att alla möjliga bildningstillfällen gifves den arbetande klassen på landet ej mindre än i städerna, får jag därför vördsamt hemställa,

att nu ifrågavarande anslag må beviljas under så-
lunda förändradt vilkor, att det bidrag som af dessa medel
komme att utbetalas till understöd åt sådan skola icke
får öfverstiga, hvad vederbörande kommun *eller enskilde*
i kontant tillsköte för skolan.

Stockholm den 27 januari 1894.

C. G. Thor,

N:o 62.

Af herr **H. Hammarskjöld**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med
begäran om utarbetande och framläggande af förslag till
förordning angående åtgärder till förekommande af skogs-
förödelse inom Kalmar län.*

Då det hittills visat sig omöjligt att åstadkomma en för hela landet
gällande skogslag och äfven måste medgifvas, att landets stora utsträckning
och vidt skilda förhållanden i afseende på klimat, kommunikationer och andra
omständigheter måhända ställa öfverstigliga hinder i vägen för affattandet
af en lag, som skulle kunna tillämpas öfver allt, återstår för dem, som icke
med likgiltighet kunna åse den ohejdade skogssköfvingen, den utvägen att söka
sätta en gräns för densamma genom lagar, gällande för vissa delar af landet
och afpassade efter der rådande förhållanden. Så har redan skett för vid-
sträckta delar af Norrland och för Gotland. En landsdel, som synes mig i
lika hög grad som dessa behöfva skyddas för den svårbotliga skada, som
skogssköfvingen medför, är Kalmar län, hvarest tillståndet i detta hänseende
är verkligt oroande. Jag tillåter mig hänvisa till Kongl. Maj:ts befallnings-
hafvandes i Kalmar län senaste femårsberättelse, som uppgifver, »att afverk-
ningen under perioden fortgått hejdlöst», — »att afverkningen bedrifves i en